

DE SYMBOLIEK VAN DE INWIJDING

5 februari 1954

Goedenavond vrienden.

Aan het begin van deze bijeenkomst wijs ik u er nogmaals op dat, waar het ons onmogelijk is het totaal van de feiten en de werkelijke, enige realiteit volledig te kennen, wij in genen dele in staat zijn datgene wat wij u brengen te noemen de enige of de volledige waarheid. Wij kunnen slechts zeggen dat dit de waarheid is zover als wij die kennen of menen te kennen.

Verder; wij zijn uiteindelijk wezens die leven in een andere wereld dan u, maar aan de andere kant toch een grote overeenstemming daarmee vertonen, daar wij uiteindelijk persoonlijkheden zijn en onze persoonlijke opinies hebben zo goed als ieder ander. Op grond daarvan is het verstandig dat u dus al hetgeen wat u hoort en wat u belangrijk lijkt, zelf zover u mogelijk is controleert, de niet controleerbare argumenten eerst eens overpeinst voordat u een dergelijk iets tot een deel van uw eigen leven maakt. Doet u dat echter, dan hopen we dat u in staat zult zijn niet alleen een overtuiging ervan te maken, maar een levenshouding die in daden uit dat wat leeft in het innerlijk van een mens. En daarmee mag ik dan deze inleiding wel als besloten achten.

Wij hebben vanavond dan een voortzetting nog van het onderwerp inwijdingen en ik zou vandaag met u willen spreken over "de symboliek van de inwijding" in aansluiting op "het ego in de inwijding", dat een collega van mij de vorige keer voor u mocht belichten. Zoals u weet is een inwijding uiteindelijk niets dan het ontvangen van kennis, waardoor men, mits men leeft naar de ontvangen regels en kennis, feiten kan op doen die buiten het schijnbaar natuurlijke vermogen van de mens liggen. Men noemt dit dan bovennatuurlijke begaving, men noemt dit geestelijke bewustwording etc.

In feite betekent het een realisatie van de mogelijkheden in uzelf. Wanneer wij nu dergelijke waarden moeten gaan vaststellen, dan lopen wij een groot gevaar dat wij bij deze vaststelling zeer subjectief blijven, wij gaan uit van onze eigen persoonlijkheid en kunnen in genen dele zelfs maar objectiviteit benaderen. Daardoor zien wij in veel gevallen één mogelijkheid waar er duizenden bestaan. Wij moeten dus, willen wij een bepaalde inwijding, een bepaalde bewustwording kunnen begrijpen in haar volledige waarde, deze buiten ons projecteren. De volledige projectie van zo'n waarheid in een definitieve, accurate voorstelling is onmogelijk. Wij zijn dan gedwongen voor het complex van de gedachten die met zo'n inwijdingsfeit samenhangen, een beeld te stellen. Dit beeld is dan ons symbool, het kan zeer eenvoudig zijn, het kan gecompliceerd zijn, maar altijd weer treft ons dat; ten grondslag aan dit alles ligt een formule.

Wij zouden als werkelijke, dragende kracht van alle mystieke symboliek kunnen noemen de meetkunde en de wiskunde. En nu zult u zeggen: waarom? Wel, allereerst maakt de wiskunde en de meetkunde het mogelijk om onbekende factoren uit bekende te berekenen. Men kan dus, gaande volgens bepaalde wetten, wanneer twee gegevens bekend zijn bv. de derde vinden, men kan, wanneer enkele gegevens aanwezig zijn, schijnbaar onsamenhangend, aan de hand van formuleringen daarvoor het totale beeld in de plaats stellen. Eigenaardig genoeg is de wis- en meetkunde niet de abstracte wetenschap die menigeen in haar ziet, noch de praktijkwetenschap. Zij is in haar kern de meest mystieke wetenschap die er bestaat, want zij maakt gebruik van aangenomen waarden en daarmee is zij in deze wereld bruikbaar.

Het eigenaardige is echter dat daar, waar deze aangenomen waarden niet meer van toepassing blijken te zijn, de waarde van de formules toch blijft bestaan, omdat bepaalde meetkundige wetten niet meer te veranderen zijn. Ze zijn een kern waaruit naar alle kanten een beeld kan worden opgebouwd. Wanneer ik zeg bv., om een inwijdingssymbool te noemen: ik ontsluit voor u de tweede, de derde poort, dan zegt men: ja, wat heeft dat te betekenen, waarom de tweede en de derde poort? Men begrijpt de relatie niet. Zegt men "de tweede poort" dan is het begrijpelijk. Tot nog toe heeft deze mens geleefd in de stof, men ontsluit hem de tweede poort, men geeft hem het geheim van de geestelijke belevens. "Ik ontsluit voor u

de derde poort", in deze belevenis kan ik komen tot een kracht-ervaren. En zo heeft elk van deze symbolische aanduidingen in zich een bepaald begrip, een bepaald wereldbegrip.

Wij kunnen nu, wanneer wij komen tot de inwijding, deze verschillende poorten vastleggen in de formule. Deze formule berust dan op de onderlinge waarde van micro- en makrokosmos, waarbij dan de bespiegeling van de grote kosmos in de kleine kosmos wordt gezien als de spiegeling van de Schepper in het geschapene. Men maakt zichzelf tot brandpunt van het geschapene, leidt uit zichzelf af de gegevens die noodzakelijk zijn om te bepalen de Schepper. Dit is een betrekkelijk eenvoudige methode wanneer men haar weet te gebruiken en te hanteren, en men kan daarmee komen tot allerhande beelden en voorstellingen omtrent de eeuwigheid. Eeuwigheid is bv. iets dat onbeschrijfbaar is in enigerlei taal, men doet er altijd aan tekort. Er is slechts één ding dat het volledig beschrijft, dat is een wiskundig symbool, dat is n.l. de 8, liggend, twee cirkels die in elkaar voortgezet voortdurend van de een in de ander overgaan, zonder meer of minder te worden, waar geen begin- en geen eindpunt kan worden aangegeven en toch een begrenzing aanwezig is. Dat is het begrip van eeuwigheid, dat is het begrip ook van oneindig.

Nu gaat men, waar het gaat om inwijdingen, deze dingen natuurlijk niet uitdrukken in de zuivere formule, want, indien wij alleen de zuivere formule zouden gebruiken, en een niet ingewijde zou door toeval, of door kundige ontcijfering van verschillende formules, komen tot een begrip van de grondwaarden die daarin gebruikt worden, dan moeten wij zeggen: ja, maar dan kan hij het totaal van onze kennis, van onze geheimen onthullen en deze geheimen gebruiken op een wijze die misschien niet verantwoord is. Men mag niet de wereld iets in handen geven terwijl ze nog jong is. Een kind geef je geen lucifers als het alleen thuis blijft, je laat geen ziel de wapens van de geestelijke macht gebruiken en hanteren, wanneer er niet een remmende en toezienende invloed is, wanneer men niet de overtuiging heeft dat de persoonlijkheid althans enigszins in staat is deze machten op redelijke wijze te hanteren.

En vandaar zijn we gekomen tot een zeer grote hoeveelheid symbolen. Men kent het symbool de driehoek, de haak, men kent de symbolen van de Bijbel, van het doodshoofd, men kent de symbolen van de ster, van pentagrammen, van tetragrammen, men kent de verschillende magische zegels, het persoonlijk zegel van Salomo, het magisch zegel, die altijd weer, schijnbaar gevuld zijn met allerhande poespas en tierelantijn. Ik weet niet of enigen van u wel eens zich de moeite hebben genomen het tetragrammaton te bezien. Ze zullen dan ontdekt hebben dat in deze tekening bepaalde wapens voorkomen, en wel een recht zwaard en een gebogen zwaard. De oningewijde zegt: nu ja, het schijnt erbij te horen. Degene die er wel iets van weet zegt: nou dat zal wel een geestendolk betekenen of een geesten-zwaard, een symbool van afweer. De wetende zegt: "hé", en dat kan ik u rustig onthullen, want met deze kennis heeft u toch nog niets zelfs aan de meest volledige, in goud gegraveerd of met goud ingelegde afbeelding van het tetragrammaton, men kan het n.l. gebruiken, zoals u weet, in wit marmer gegraveerd en dan ingelegd met goud, ófwel gegraveerd op een gouden plaat. Dat zijn zo ook van die gebruiken, die ook hun eigen kracht hebben, hun eigen symboliek.

Maar deze zwaarden zijn tweeërlei, het rechte zwaard is het symbool van het doelbewuste. Men gaat, als het rechte zwaard, recht af op zijn doel en treft. Het gebogen zwaard is ook een symbool, dat is het symbool van degene die macht heeft. Het stamt uit het oude Oosten in een tijd dat het kromzwaard een speciaal wapen was van bevoorrechte stammen. Het betekent dat men gerechtigd is om het wapen te dragen dat de overwinning van de angst betekent.

Dat zijn allemaal van die aardige kleinigheden, die toch, wanneer men ze begrijpt, zin geven aan de dingen. Men heeft zich wel eens af gevraagd bv., en dat hoort bij de inwijdings-geheimen, waarom in een kerk gebruikt worden drie treden, of nog beter, 3 x 3 treden, bij een bepaalde Christelijk georiënteerde eredienst. Toch is het heel begrijpelijk, want het altaar wordt het symbool van het onmiddellijk contact met God, dat men niet kan begaan zonder de 3 x 3 treden van de bewustwording doorlopen te hebben.

En nu komt de grote vraag altijd weer: maar haalt dat symbool dan wat uit? Nee, zij die ingewijd worden, een inwijding aan zichzelf ervaren, of een ander deze zien ondergaan, leren te beseffen dat het symbool op zichzelf van nul en generlei waarde is. Men kan niet zeggen: doordat er nu zoveel treden zijn wordt het offer waardevoller. Zij zijn de stoffelijke herinnering aan een geestelijke bewustwording. Misschien heeft u ook wel gezien - om bij deze eredienst te blijven, althans als u er geen bezwaar tegen heeft, zij is sommigen van u zeer goed bekend, als zodanig qua illustratie een prettig onderwerp - maar dat men, voor men opgaat tot het offer, eerst begint met staande voor de treden, te buigen, dan knielende op de eerste trede,

bidt men tot God. Wanneer het ceremonieel juist vervuld wordt, gaat men daarna op, de eerste drie treden, ofwel men knielt hernieuwd, maar nu op de tweede trede van het altaar. Ik weet dat deze gebruiken soms door praktische omstandigheden worden verwaarloosd, dat neemt niet weg dat ze bestaan.

Hier begint men zijn schuld te belijden. Dus het eerste punt is erkenning Gods. De eerste drie schreden die men doet op de weg van de inwijding, van de bewustwording - en dat geldt niet alleen hier, maar dat geldt voor heel veel andere groeperingen en organisaties, sommigen zelfs definitief niet-Christelijk evenzeer - de eerste drie betekenen bewustwording van het Goddelijke, men realiseert zich dat men staat tegenover een Macht die in de eerste plaats een persoonlijke relatie heeft, eerste trede van de onderste drie trappen. Men realiseert zich dan dat deze God niet als zuiver persoonlijk gezien kan worden, tweede trap, men leert deze God kennen in al zijn uitingen, derde trap. Dan gaat men naar de tweede drie treden. Men zegt: ik ben schuldig, m.a.w. men oordeelt niet meer over deze wereld, men oordeelt over zichzelf, men kent zichzelf, want zonder zelfkennis is het onmogelijk eigen feilen aan te tonen.

Men gaat verder tot de tweede trap en zegt: kennende mijn feilen en gebreken, wil ik ze verbeteren. Men gaat tot de derde trap en zegt: dit kan ik alleen bereiken wanneer ik de Goddelijke Kracht in mij gebruik als het ware om dit tot stand te brengen.

En dan mag men pas de derde trede, de derde drie treden dus, mag men betreden. Daar gaat men dan zich voorbereiden op de offergang, iets wat ook in onbruik is geraakt, maar bij zeer plechtige ceremonieën nog wel weer naar voren komt, n.l. op dit niveau worden de schrifturen gelezen, m.a.w. op dit moment begint de mens, nu bewust, zijn eigen verhouding tegenover het Goddelijke terug te vinden in leringen en geschriften. Heeft hij dit gedaan, dan begint hij met het geschrift van de mensen zoals dat heet, d.w.z. met de normale wetenschap, met de beschouwingen van filosofen en wijsgeren over een onderwerp.

Van daaruit gaat hij over tot de tweede trede: het kennen van de Verlichten, dus hij gaat nu de openbaring, zoals dat heet, bezien. Heeft hij ook deze tot zijn eigendom gemaakt, dan eerst mag hij de laatste trede bestijgen. Hij bevindt zich dan op het platform waarop het altaar staat. En op dit altaar is hij offeraar en offer tegelijk. Ja, u heeft inderdaad gelijk, dit is volledig een katholieke symboliek, ofschoon zij bij verschillende andere, niet Roomse richtingen evenzeer voorkomt. Maar, wanneer wij ditzelfde gaan toepassen voor de vrijmetselarij, voor de Rozenkruisers, wanneer we dit bij de binnenste kringen van de theosofie toe gaan passen, wanneer wij gaan naar verschillende esoterisch Christelijke richtingen, wanneer wij gaan tot de grote Boeddhistische geheimscholen, dan vinden we steeds weer hetzelfde, 3 x 3 trappen, daarna geen formule meer.

Deze 3 x 3 waarden drukt het symbool uit, de verschillende stadia die men door moet maken in de bewustwording. En u is misschien ook bekend dat er eens een Grieks beeldhouwer was die een tempel had ontworpen met 9 treden. Deze 9 treden echter waren zo hoog dat een normaal mens slechts met moeite ze kon beklimmen. Voor de gemakzuchtigen bracht hij dus in elke trede 3 kleinere treden aan. Merkt u iets van de onderlinge vershakeling van de dingen? Hier werd ook symbolisch aangeduid dat één trap van bewustwording in het inwijdingsproces, vaak 3 aparte, zeer zeker van elkaar te scheiden en kenbare perioden betekent.

Deze symboliek, mijn vrienden, mag u misschien allemaal wat onbelangrijk en onbetekenend klinken, maar hoe maakt u eigenlijk zelf niet in uw hele leven gebruik van symbolen. Kijkt u maar eens in uw portemonnee, daar zit ook een symbool in, een papiertje. Toch kunt u met dat papiertje kopen. Er zit in een kleine munt, geslagen uit metaal met een betrekkelijk geringe waarde. Toch kunt u daarvoor meer kopen, meer arbeid voor u doen verrichten als het ware, dan zonder dat. Het stempel op het papiertje is geld, en geld betekent arbeidskracht. Daar heeft u misschien nooit over nagedacht. Grondstoffen alleen betekenen geen geld, producten alleen betekenen ook geen geld. Het is nodig dat de mens begint om deze producten waardevol te maken, te veredelen. Door de veredeling krijgt men de mogelijkheid om onderling de producten uit te wisselen. Is deze eenmaal ontstaan, dan zien wij vanzelf de handel. De handel kent een symbool dat overal erkend wordt. In uw wereld is dat bv. goud.

En dit goud wordt wederom symbolisch aangegeven op die kleine dingen die u in uw zak heeft. M.a.w. doordat de gehele wereld vertrouwt op het goud, kan de gehele wereld zonder goud de waarden die ook niet met goud te vergelijken zijn, verwerven. En zo moeten wij ook de symboliek zien in de esoterie. Met alleen maar als een gouden waarde zonder meer, maar eerder als het geld, als de munt waarmee men onder elkaar bewustwordingen kan uitwisselen

als een, ja ook iets waarbij je eigenlijk zelf de kas op kunt maken. Aan de symbolen die je begrijpt en die je niet begrijpt, kun je zien in hoeverre je bewustwording gevorderd is. Veel mensen denken dat hun problemen, die ze al of niet opgelost hebben, hun bewustwordingen betekenen. Maar ze vergeten één ding; het symbool heeft voor iedereen een ongeveer gelijkluidende betekenis, terwijl de oplossing van een probleem inderdaad slechts persoonlijk is, dus voor een ander niet acceptabel. Vandaar dat het symbool en de uitwisseling van symbolen altijd, bij elke inwijding zo'n buitengewoon grote rol speelt. Het is het kenteken als het ware van de ingewijden, het symbool, het is de munt waarmee hij een andere ingewijde kan betalen door hem zijn geestelijke kracht ter beschikking te stellen, het is de veruiterlijking van zijn innerlijke mentaliteit, zijn innerlijke beleving, zijn bewustwording.

Zij die geen symbool meer nodig hebben, zij zijn eigenlijk degenen die ontkomen zijn aan, wat u nog noemt, de werkelijkheid, zij staan alleen tegenover God, koninklijk offeraar en koninklijk geofferde gelijk, de vorst en de dwaas, zo staan ze tegenover elkaar, het zijn symbolen. Toch is het waar, want wie God aanvaardt moet noodgedwongen zichzelf ontkennen. Men mag niet zeggen: "ik heb het recht", men moet zeggen "God heeft het recht." Men mag niet meer zeggen: "ik heb macht en die mag ik voor mijzelf gebruiken", nee, "ik heb macht, maar die macht is van God en kan alleen als deel van het goddelijk werk gebruikt worden", ikzelf ben van geen belang. Dat betekent vaak een marteling, in staat te zijn om je te ontheffen aan alle zorgen van de mensheid en ze toch te laten lijden. Zo zijn dan vaak de gehangene, de dwaas, de symbolen van de mens. En toch is de gehangene tevens het symbool van de vorst der inwijding.

Al weer, ziet u, het symbool, in dit geval het symbool van het terrot of terrota (tarot?), zoals u het zeggen wilt. In dit symbool ook al weer een mogelijkheid om waarden uit te wisselen die anders niet te beschrijven zijn. U zult goed moeten begrijpen, dat wanneer in u het inwijdingsproces zich af gaat spelen, u er niet buiten zult kunnen om het symbool te aanvaarden.

Het symbool zal meer en meer het enige contactmiddel worden waarmee uw innerlijke werkelijkheid nog de buitenwereld bereiken kan. Sommigen onder u lachen wel eens wanneer onze broeders spreken over hun lichtende sferen, wanneer ze trachten een beeld te geven van een wereld van vertwijfeling en zeggen: "er heerst mist", wanneer ze zeggen: "een wereld van somberheid, dat is een wereld die druipt van het water". Dan lachen ze een beetje en ze zeggen: "nu ja, zou die wereld van de geest dan alleen maar zijn een selectie van de beroerdigheden van onze eigen wereld", omdat ze niet verstaan. Natuurlijk is er geen mist zoals u mist kent, natuurlijk druipt er geen water uit alle wanden en uit een eeuwig regerende lucht in die wereld van somberheid, natuurlijk bloeien er geen bloemen zoals u zich die voor kunt stellen, in die zonnige wereld waarin men gelukkig is en rust. Dat zijn symbolen.

Misschien heeft u wel eens getracht om uitdrukking te geven aan de impressie van een muziekstuk. U heeft een goed concert gehoord en u heeft gedroomd, u bent helemaal met die muziek meegegaan, en wat gaat u dan zeggen? Kunt u zeggen: "ik heb die muziek zo gevoeld", nee, u zegt: "het was zo stil, zo wijdingsvol, het was of ik zag een grote kerk met stil brandende kaarsen en speelde er in de verte een orgel, en toen zag ik daar een paar mensen komen en bidden". Wat heeft u dan eigenlijk gedaan, heeft u de werkelijkheid beschreven? Wel nee, u heeft een impressie weergegeven, u heeft getracht een beeld te vinden dat overeen kwam met uw innerlijke ervaring. Dit nu is de taak van het symbool. Schuw het symbool niet, misbruik het echter ook niet. Dat wat in klare, duidelijke taal kan worden uitgedrukt, iets wat kernachtig kan worden voorgesteld, mag niet bedolven worden onder de symboliek. Het zou dwaasheid zijn, het zou zijn een waas van geheimzinnigheid hangen over de alledaagsheid van je eigen wezen, bedrog, misschien zelfbedrog, maar dat is bedrog. Maar wanneer er een ogenblik komt dat u het niet meer onder woorden kunt brengen, dat uw ervaren te diep, te ver gaat om het in mensenwoorden te zeggen, zeg dan rustig een symbool.

Er zijn meerdere symbolen: het Lam Gods, het wonderlijke wapen I.N.R.I., dat heus wel wat anders betekent dan: "Jesus Nazaraeus Rex Judaeorum", dat heus nog wel een heel andere en diepere betekenis heeft. Zoals het kruis ook een symbool is dat een diepere betekenis heeft dan alleen maar Calvarië. Al deze dingen spreken. En zo kan het zijn dat iemand die bedoelt: de volheid van de wereld, de wereld waar Paulus het over had - die sprak over de lengte, de breedte, de hoogte en de diepte, de wereld die compleet is - dan zal men vaak daar geen ander symbool voor kunnen vinden dan het kruis en dat men door het kruis komt tot de waarheid. En dan denkt de eenvoudige: "door de gekruisigde" en begrijpt niet dat de werkelijke waarheid is dat je totaal en volledig moet leven, geestelijk en stoffelijk gelijktijdig,

beheerst en bewust, wil je de werkelijkheid van het leven in jezelf kennen en daardoor in jezelf de weg tot God kunnen vinden. Uw leven, vloeit over van symbolen en achter alle symbolen zit de waarheid verscholen, een waarheid die niet meer in woorden uit te drukken is.

Wie de weg van de inwijding gaat, zal meer en meer ontdekken dat hetgeen wat eigenlijk het meest nodig gezegd moet worden, niet gezegd kan worden, dat het altijd weer versluierd blijft, gesloten achter een scherm van woorden, uitdrukkingen of verbeeldingen die voor de ingewijde werelden betekenen, voor de dwaas misschien een simpele voorstelling zijn of een kernachtig of een schertsend of een zelfs onbegrijpelijk woord. Wanneer u uw persoonlijkheid voelt onderworpen door krachten die u niet kunt omschrijven in de beproevingen van eenzaamheid, van leed, van strijd, van teleurstelling, bedenk dan, u kunt een ander ook niet zeggen wat er in u leeft, maar zoek het symbool dat daarvoor past. Wanneer u die symbolen gevonden hebt die voor uzelf passend zijn, zoals een klein kind eens zei: ik voel zo zwart, dat ik vanbinnen huil. Dat kind bedoelde het had heimwee, zwart, afwezigheid van licht. Had dat kleine kind eigenlijk niet een zeer juist symbool gebruikt? En misschien dat er iemand was die het kon begrijpen. De meesten hebben erom gelachen, die zeiden: God wat een aardige kleine, moet je dit nu eens horen.

En zo kunnen we verder gaan, ik zou u hopen van die voorbeelden kunnen geven. Maar wanneer dat kind nu op de weg van de inwijding was geweest, dan zou het gevonden hebben: zwart is afwezigheid, maar zwart is tevens de grondbasis van alle dingen, zwart maakt het contrast mogelijk, het zou gevonden hebben in zwart het symbool van het begin, de ervaring die het weten betekent, zoals dat heimwee het begin was van het vele leed dat het leven brengen zou en dat ditzelfde kind - het was een meisje - zou maken tot een bewuste, sterke en moedige vrouw, die veel betekende voor de wereld. Begrijpt u? Je kunt het vergelijken. Wanneer je twee of drie van die symbolen hebt, dan kun je daar ook uit concluderen wat daar tussen ligt. Dat is de kunst van de berekening, daar komt de wiskunde naar voren. En wanneer je weet, dat een paar waarden altijd bij elkaar horen, kun je altijd uit twee waarden de derde berekenen, want de onderlinge verhouding is vaststelbaar.

Eens noemde men dit geheim: de magie, later noemde men het alchemie, nu noemt men het esoterie. In feite blijft het hetzelfde, het is de bewustwording van een ziel die de weg van de inwijding gaat. En daarom nogmaals, leer dat z.g. exacte denken dat de wiskunde gebruikt, leer voor uzelf de dingen te formuleren, ze vast te stellen, scherp omschreven: die waarde en die waarde, en daaruit te berekenen: zo moet het zijn. Dan zult u in uzelf ver door kunnen dringen. En schuw niet het symbool, vraag niet om altijd 5 en 3 en 6 neer te zetten, als je het met a, b en c ook af kunt. Wanneer u de symbolen kent, is het gemakkelijker met hen te rekenen dan met de werkelijke waarden. Onthoudt u dit.

Daarom zou ik willen zeggen: diegenen die werkelijk het pad van de inwijding nastreven, die moeten zich zeer zeker ook verschaffen enig inzicht in de materie van de wiskunde en zij moeten zich ook aanschaffen - dat is heel erg belangrijk - een begripsvermogen dat in staat is het symbool te accepteren voor wat het is, het in de berekening te verwerken en eerst later tot z'n volle waarde te herleiden. Dan hebben ze het middel om de wereld te kennen, God te kennen en zichzelf te beheersen. En daarmee meen ik dat ik het onderwerp voor vandaag besluiten kan.

Als er over dit onderwerp nog vragen zijn dan zal ik ze graag voor u beantwoorden, uitsluitend dit onderwerp.

Vraag: Een vorige collega van u heeft over dit zelfde onderwerp ook gesproken en daar hebben we dan bij op kunnen merken dat er verschillende zaken zijn bij die inwijding, van pijniging enz. Is dat nu werkelijk noodzakelijk?

Antwoord: Zonder smart is het onmogelijk om vreugde te kennen, zonder pijn kan men het welzijn niet waarderen. Die smart van de inwijding wordt eigenlijk eerder een symbool, het symbool waarvan de werkelijkheid bij degenen die het nog gebruiken, vaak lang verloren is gegaan. Het is n.l. het symbool van de ervaring die men op moet doen, het scheiden van de wereld in twee dingen: eerst de smart, de pijn, het leed en dan eerst de verwerving, de werkelijke inwijding. Het betekent dus eigenlijk niets anders dan dat nooit een overwinning behaald is zonder strijd. En als zodanig geloof ik wel dat het in het eeuwige plan van de dingen noodzakelijk is. Wat u gegeven is kent u niet. Vandaar ook dat de oude wijsheid zegt dat je een gegeven paard nooit in de bek moet kijken. Dat de mensen dat ook meestal niet doen, tenzij om te kritiseren, maar zelden om lof uit te spreken. En u zult begrijpen dat je slechts dan met enig recht kunt zeggen: "het is mij iets waard", wanneer je het zelf verworven hebt.

Als men u honderd miljoen in de schoot werpt, dan vindt u het erg prettig en erg gemakkelijk, maar u weet niet wat geld waard is, maar wanneer u een uur heeft moeten werken om een paar dubbeltjes te verdienen, dan zijn die dubbeltjes heel veel waard, dan haalt u het uiterste rendement eruit. En als u van de dubbeltjes dan later ook tot de miljoenen zou komen, dan is voor u althans de mogelijkheid gegeven die de ander niet bezit, om ook deze miljoenen ten volle te waarderen, zowel wat hun verschaffingsvermogen als hun verantwoordelijkheid betekent, begrijpt u? Daarom smart, lijden als begin van de inwijding. Ik hoop dat het antwoord duidelijk genoeg is.

Vraag: Ik zou u nog graag willen vragen: de 23 letters van het Hebreeuwse alfabet die zoveel symbolische betekenis hebben, ook in hun waarde, getalswaarde e.a., zijn deze nog juist?

Antwoord: Ze zijn niet absoluut juist, d.w.z., de volledige realiteit, wat u trouwens zou kunnen weten, want er bestaan ongeveer een zeventien systemen van kabbalistische berekening, waarbij elk van die lettertekens een andere waarde verwerft. Maar het is desalniettemin wel zeker dat men door die berekening resultaten bereiken kan. Het is overigens een materie die niet onmiddellijk aansluit bij het onderwerp, maar het is toch nagenoeg er mee verwant om er antwoord op te geven. U kunt dus zo zeggen: de lettertekens van het Hebreeuwse alfabet verwerven waarde naar gelang men er waarde in legt. Wanneer men echter een bepaalde waarde erin legt, kan deze waarde in een bepaalde getalsverhouding tot andere aanvaarde waarden worden uitgedrukt. En zo is elk systeem op zichzelf juist, maar het is dus het weten van de waarde van de letters, de waarde van de tekens, die de berekening in getalswaarde mogelijk maakt, zodat blijkt dat u datzelfde ook zou kunnen doen met uw eigen alfabet van 24 letters, of met een ander alfabet van 27 letters. Dat is allemaal mogelijk, wanneer men slechts de betekenis eerst legt in de tekens en dan de onderlinge verhouding daarvan vaststelt.

Maar ik geef toe dat het erg lastig zal zijn om die waarde zo maar ineens vast te stellen, want daar moet men heel lang over studeren voordat men dat weet. Ik hoop dat ik daarmee de juistheid dus van deze beduiding ook naar voren heb gebracht, de wijze waarop deze juistheid bestaat. Zijn er over het onderwerp dat ik behandeld heb nog meer vragen?

Reactie: Het is even een opmerking. Dus wij moeten oorzaken opzoeken om voorwaarden te kunnen aanvaarden.

Antwoord: We moeten oorzaken ondergaan om voorwaarden te kunnen aanvaarden. Dat is juist het eigenaardige, alles wat wij bereiken moeten we eerst kopen, alles wat wij vragen verwerven wij door het gemis dat in de vraag zelf besloten ligt. Een eigenaardigheid, het geheim van "vraagt en u zal gegeven worden" wat ook een symboliek is, en niet alleen maar een geruststelling. Is dat duidelijk genoeg het antwoord, volledig genoeg?

Reactie: Jawel, dank u.

Spreker: Geen vragen meer over dit onderwerp? Dan geloof ik dat ik de volgende spreker aan het woord zal laten. Ik mag u danken voor uw aandacht en wens u nog een zegenrijke avond toe.

HET OVERBRENGEN VAN GEESTELIJKE WAARDEN

Goedenavond vrienden.

Ik mag voor u behandelen een onderwerp naar uw eigen keuze.

Reactie: Mag ik het volgende vragen? Dat is n.l. dit: de mensen die op dit terrein nog geen bewustwording hebben, maar toch dagelijks geconfronteerd worden met alle mogelijke kleine verschijnselen, daar zijn toch eigenlijk wel methoden voor te vinden om deze mensen ziende te maken voor deze kleine dingen van het dagelijkse leven, waardoor zij zich kunnen overwinnen en eigenlijk de eerste schreden kunnen zetten tot een inzicht over bepaalde dingen? Wij kunnen natuurlijk hoogdravend voor hem die op de hoogte is de zaak behandelen, maar in het dagelijkse leven worden we toch altijd geconfronteerd met alle mogelijke kleinigheden, en deze kleinigheden zijn toch ook

dikwijls een zien van iets wat belangrijk is en wat we moeten begrijpen. Als u daar wat over zou willen spreken?

Spreker: Nou met alle genoegen. Ik zou allereerst op willen merken dat het mogelijk is om door een operatie de blinde ziende te maken, maar dat men hem of haar die wetens en willens de ogen gesloten houdt, niet tot werkelijk zien kan dwingen. En dat geldt dus ook in deze wereld waarin geestelijke waarheden naar voren komen. U stelt het zo: wij zouden ze moeten kunnen overtuigen. Inderdaad, voortdurend is de wereld gevuld met allerlei overtuigingsbewijs, regelmatig treden in het dagelijkse leven op telepathische effecten, regelmatig krijgen wij te maken met dromen die meer betekenen dan alleen maar het loutere symbool van een innerlijke toestand, maar die ook feiten aangeven, feiten in verleden en toekomst. Wij zien regelmatig dat in elke geloofsrichting, zowel als in elke wetenschap, het geheimzinnige van de ongekende dimensie, van de ongekende ruimte om de hoek komt kijken.

Maar al deze dingen gaat men vaak wetens en willens voorbij. U weet hoe een kind de grootste wijsgeer tot wanhoop kan brengen met de ene vraag "waarom"? Heeft u het wel eens bij de hand gehad? Het kan buitengewoon enerverend zijn. En toch is er iemand, die heeft daar een heel goed antwoord op gegeven, die zei tegen dat kind: ja, ik zal je dadelijk antwoord geven, maar vertel mij eerst eens: waarom vraag je "waarom"?

M.a.w., waarop baseer je je kennis van feiten die je leidt tot deze probleemstelling, waarop baseer je je eigenlijk? En geloof me, u kunt nooit iemand overtuigen met de hoogdravendheid, met dat doordraven wat zo velen doen die in deze materie wat verder zijn doorgedrongen. Zij beginnen onmiddellijk allerlei geleerde woorden, die een ander eerst uit de juiste boeken zou moeten leren kennen, rond zich te smijten, om dante eindigen met een verpletterende serie juiste of niet juiste citaten uit heilige boeken en zeggen: zie je nu wel dat ik gelijk heb?

U verwacht toch ook niet, dat als u een kind gaat vertellen hoe het mogelijk zal zijn dat eventueel een voertuig geconstrueerd zal worden dat zich niet op de grond maar iets daar boven beweegt, nietwaar, krachtens bepaalde aerodynamische wetten, dan zou u toch ook niet verwachten dat dit kind het zou begrijpen? Anders gezegd: de meeste mensen die deze waarheid kennen, die ook wij trachten te brengen, verkondigen dat de eenheid en ondeelbaarheid van alle leven, de totale voortdurende zijnstoestand, waarin tijd alleen maar een persoonlijk beleven is en de zekerheid dat nooit iets teloor kan gaan of nooit iets gewonnen kan worden buiten ons. Als u dat gaat vertellen, nu ja, dan kijken ze u aan alsof ze het in Keulen horen donderen en denken ze dat u gek bent, want je moet beginnen met $1 \times 1 = 1$, en dan is het verstandigste om ze dat zelf te laten doen. Dan kunt u zo zeggen bv. tegen iemand die zegt: nu ja, "je bent eigenlijk gek" zegt u, nu ja, heb je dan nooit gehad dat je het voelde dat een ander je op zou bellen, heb je nooit eens gehad dat je een hele dag voortdurend maar precies hetzelfde dacht of zei wat een ander zei, of ze namen jou de woorden uit de mond of jij deed het voor een ander, of jullie zeiden zelfs hetzelfde allebei tegelijk. Kijk eens, als dat nu toch bestaat, daar moet toch een oorzaak voor zijn?

Dat is niet alleen toeval, anders zou het niet zo vaak voorkomen. Begrijpt u, daar begint u mee. Dan zeggen ze: nu ja, dat is natuurlijk wel een toeval. Nee, ga maar eens naar de statistiek, dat is één kans op de zoveel miljoen. Dat gebeurt niet één keer op een dag, maar dat gebeurt honderden keren. Want je bent niet de enige, dat gebeurt overal, regelmatig, dus moet er een wet aan vastzitten, een wet waardoor gedachten dus schijnbaar uit te drukken zijn op een zodanige manier, dat een andere ze aanvoelt voordat ze uitgesproken zijn.

Maar als dat mogelijk is, als het zelfs mogelijk is dat je voelt wie je op gaat bellen, dan moet er een kracht zijn die van je uitgaat die heel wat verder reikt dan je lichamelijke mogelijkheden. En nu neem je aan dat er een geest is of neem je het niet aan. Neem je het niet aan, wat is dit dan? Vertel me dan maar eens wat het is, waarom? Vraagt u het maar rustig: waarom zeg je dat nu zo, waar haal je die wijsheid vandaan, wat is je bewijs daarvoor? En dan zullen ze uiteindelijk tegen je zeggen: nu ja, nu moet je niet zo idioot doen, want dat is nu eenmaal zo. Dan zegt u: waarom? Als je geen bewijs hebt, waarom dan, waarom dan zeggen dat het zo is? Zeg dan dat je denkt dat het zo is. Maar als jij denkt dat het zo is en je kunt het niet bewijzen, heb je net zoveel recht om te denken dat het anders is, begrijpt u?

Dat is eenvoudige, kinderlijke tactiek. En nu heeft u twee mogelijkheden erbij dus altijd eigenlijk hoor. Wist u dat dit het meest voorkomende feit is, dat er altijd twee mogelijkheden zijn? Twee mogelijkheden dus, ofwel uw patiënt heeft genoeg van u en hij zal nooit meer het onderwerp in uw nabijheid aanroeren, wat dan van uw standpunt uit een winstpunt is, omdat een dergelijk persoon eerst ervaring moet hebben gehad voordat hij begint te twifelen aan dat

wat hij denkt te weten. In het andere geval zou je zeggen: ja, eigenlijk er zit wat in, in die redenering, maar vertel nu eens: waarom denk jij dat? Dan zeg je: nu ja, we geloven eigenlijk allemaal aan een voortbestaan, dat zullen we toch niet doen om niets. Maar het zou niet rechtvaardig zijn als we in dat voortbestaan plotseling allemaal gelijk zouden zijn, we zouden dus persoonlijkheden moeten blijven. En als je een persoonlijkheid bent moet je ook ergens zijn, als je ergens bent moet je ook ergens naartoe kunnen gaan. Dat is allemaal simpel.

Dus heeft u daarmee meteen vastgesteld dat je niet één plaats je voor kunt stellen waar alle wezens zijn, maar dat er een mogelijkheid moet zijn om zich te bewegen, te verplaatsen en er dus meerdere ruimtelijke verhoudingen aanwezig moeten zijn, er moet ergens een vlak zijn waarin die beweging plaatsvindt. Dan zegt u: kijk, en als we nu zien dat, waar je lichaam er niets mee te maken heeft, je gedachten over kunt brengen, dan zou het toch niet zo gek zijn om te zeggen dat het dat deel van ons is dat blijft voortbestaan, of denk je misschien dat als je dood gaat en je gaat naar de hemel dat je niet meer kunt denken. Dus je denkt dat je kunt denken, nu goed, maar zou dan de mogelijkheid niet bestaan dat die gedachten door een ander op aarde worden opgevangen, dat die gelijk met jou hetzelfde zou zeggen? Dan is het op die manier toch voorstelbaar, zou ik zo zeggen, dat er iets uit de geest komt.

En als het niet mogelijk was, kan ik mij niet voorstellen hoe er op het ogenblik nog zoveel wordt beloofd bv. in de naam van Jezus, hoe men in Zijn naam alles doet tot zelfs zonden vergeven. Men vergeeft in de naam van de Vader en de Zoon in bepaalde religie zonde, in andere religie belooft men de vrijdom van het rad, mits men aan bepaalde voorwaarden voldoet. Hoe kan men dat doen als er geen contact bestaat tussen de sfeer waarin dat zo is, waarin dus die zonden vergeven zijn, niet meer bestaan, of die toestand waarin je niet meer aan het noodlot gebonden bent en al zo meer. Of je moet alle geloof verwerpen, of je moet mij de mogelijkheid laten om op mijn manier hetzelfde wat anderen geloven, ook te geloven, begrijpt u? Dan kom je ergens. Dan zeggen ze waarschijnlijk nog: nu ja, je ziet het veel te simpel, of weer de beruchte mogelijkheden, er zijn er meer hoor, maar er is er eentje, dat ze zeggen: ja, maar God heeft geopenbaard dat het zo en zo is. Dan zeg je: ja, ik geloof graag dat God geopenbaard heeft, maar geloof je dat het Goddelijke in woorden uit te drukken is? Zeggen ze dan "ja", dan zeg je: dus is God een mens. Dat is logisch, want het menselijke is in menselijke woorden te omschrijven, volledig. Zeggen ze "nee", dan zeg je: hoe wil je dan uit woorden de totale Waarheid Gods lezen? Dan is het een kwestie van interpretatie en dan heb ik net zoveel recht in de openbaring als jij het hebt om het jouwe te zoeken.

Dus het gaat er niet om, om ze te brengen tot dit werk door te zeggen: nu moet je er toch absoluut eens een keer naartoe gaan. Nee, overtuig ze eerst maar eens dat u niet gek bent, overtuig ze eerst maar eens dat u nu niet zo zondermeer de bijgelovige speelt, maar dat u voor uw geloof - dat is het uiteindelijk - evenveel redenen hebt als zij voor hun geloof, ja dat u veel van de dingen die u gelooft, kunt baseren op precies dezelfde dingen waar zij hun geloof op construeren. En als u dat heeft gedaan, gaan ze toch in ieder geval zeggen: nu ja, zo gek is hij niet. Maar zeggen ze: "zo gek is hij niet", dan zeggen ze: nu ja, dan zou het wel eens niet zo gek kunnen zijn wat hij daar allemaal vertelt, begrijpt u? En dan ga je verder, dan zeg je: kijk eens, als ik nu bovendien tot de conclusie kom - dan vraag je nog helemaal niet om aan geesten te denken, hoor - maar dat iemand die normaal niet schilderen kan, in trance-toestand plotseling een zeer schone tekening of schilderij maakt in een, ook voor een vakman haast niet voorstelbaar korte tijd.

Als ik zie dat iemand, die heus geen geleerde is, plotseling betogen houdt van een zodanige filosofische of theologische diepte dat een theoloog of filosoof er vaak een puntje aan kan zuigen, wanneer ik hoor dat iemand wetenschappelijke verklaringen afgeeft die juist zijn volgens de bekende feiten en verder gaan dan wij durven gaan, of blijkt in staat te zijn, ondanks het feit dat we kunnen controleren dat hij geen scholing heeft - of zij geen scholing heeft - op dat gebied, om het totaal van de moderne wetenschap naar voren te brengen, moeten we aannemen dat er iets is.

Laten we daar nu maar eens mee beginnen, laten we zeggen: er is iets en dat iets kan niet alleen kwaad zijn, we kunnen het niet zo, zonder onderzoek, verwerpen. Zeggen ze: "nu ja, het komt van de duivel", dan zeg je: "hoe weet je dat?" Dan zeggen ze: "dat is ons geleerd". Hoe weten je leraren dat? "Die hebben het uit de Openbaring", uiteindelijk daar komen ze toch op neer. Dan zegt u: waarom staat daar dan "onderzoek alle dingen en behoudt het goede"? Als je alle dingen moet onderzoeken, en het goede behouden, dan betekent dat, dat er in alle dingen iets goeds te vinden moet zijn, dus ook in dit werk. Begrijpt u wat ik bedoel? Dat zijn

de overtuigingen die u ze kunt geven, allereerst dat u niet gek bent, dat u weet waar u over praat en dan gaat u verder, dan zegt u: ik heb het nu over die telepathie gehad, maar nu moet je eens opletten hoe vaak er in je leven iets gebeurt juist dan wanneer het nodig is, terwijl je het niet verwacht, moet je eens opletten hoe vaak je eigenlijk de beslissing uit handen genomen wordt door de omstandigheden.

En dan moet je je zelf eens afvragen waarom je je die eigen beslissing uit handen hebt laten nemen. Praat me nu niet direct over Goddelijke leiding, ik geloof best dat die bestaat, maar vraag het je toch maar eens af. Dan zal je tot de conclusie komen dat er soms omstandigheden zijn die je niet verklaren kunt, het lijkt allemaal doodgewoon, maar je stond op de rand van een faillissement en nu ineens is er iemand die je helpt, nietwaar? Of dames, je was helemaal vergeten dat de melk op stond en ineens flitst het door je heen en je komt binnen en je kunt het nog net redden. Het gebeurt niet altijd, maar het gebeurt nog wel eens, hè? Ja, let nu eens op hoe vaak die dingen gebeuren en zeg me dan eens of er geen invloeden zijn die meewerken. En toch zijn die vaak zo onbelangrijk dat het een soort sacrilegium (heiligschennis; Red.) zou zijn om dat aan God toe te schrijven. Als u gelooft dat u gewaarschuwd wordt wanneer de melk dreigt over te koken, dan kunt u toch moeilijk zeggen: God staat bij m'n pannetje te kijken totdat het zover is om mij te waarschuwen, begrijpt u?

Het is eigenlijk allemaal heel eenvoudig. En juist omdat het zo eenvoudig is gaat u verder. En dan probeert u zo iemand eerst eens in contact te brengen, zo alleen maar voor een aardigheidje. Nu ja, je begrijpt toch wel, je kunt het eens onderzoeken en ik dwing je helemaal niet om het mooi te vinden. Breng hem eens in aanraking bv. met een goede psychometrist, breng zo iemand eens in aanraking - als hij lijdend is - met een magnetiseur die goed is, dan wordt men ervan overtuigd dat er dingen bestaan waarvan men niet kan zeggen: dat is nu maar humbug. Men kan er honderd verklaringen aan geven, maar het is er, die psychometrist die vertelt wat. Heeft u de psychometrist gehad, de helderziende, die neemt waar, hoe kan zij dat weten? Er moet iets zijn. En dan pas kunt u zo iemand inleiden in de werkelijke wereld van de geest, dan kunt u ze kennis doen maken met een sprekend medium, een tekenend, schilderend, boetserend medium, met een musicerend medium desnoods, dan kunt u ze kennis laten maken met de verdere trappen.

U moet ze eerst overtuigd hebben dat u niet dwaas bent en in de tweede plaats dat er mogelijkheden zijn. Wat ze dan verder zelf doen, daar kunt u helaas geen invloed op uitoefenen, want er zijn mensen die zeggen: nu ja, je hebt volkomen gelijk, als je het zo uitlegt en als ik het zo bekijk, dan zou ik zeggen het is wit, maar het is zwart en dat blijft het. U kent die mens toch wel? En als je zo iemand ontmoet, weet u dan verstandig, laat die mens dan aan zijn eigen beleven over, want die kunt u op dat ogenblik toch niet helpen. Hoe meer u zegt: "maar kijk dan toch het is wit", hoe meer hij overtuigd wordt dat het toch definitief zwart moet zijn, alleen omdat u het zegt, begrijpt u?

Nu dan hoop ik daar - ik heb misschien niet datgene gezegd wat u verwachtte - maar dat ik toch in staat ben geweest om u een kleine kijk te geven op de dingen zoals wij die zien in dit geval. Is er iemand die er nog wat over te vragen heeft?

Reactie: De leiding vraagt aan de vraagsteller of de beantwoording naar zijn genoegen is geweest waarop deze antwoordt: "ja, zeker".

Spreeker: Het was mij ook een groot genoegen. Geen vragen daarover? Dan zou ik zeggen: gaat u pauzeren, dan kunt u met een andere vriend, na de pauze, de avond voortzetten, Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

(Intelligentie: de geestige Henri)

Nou, ik mag vandaag de "vragenrubriek" beantwoorden, wat ikzelf niet weet zal ik aan een ander vragen en voor de rest, u weet nu eenmaal dat ik het enfant terrible ben van de club, dus houdt daar maar rekening mee. Wat hebben we zo op het programma staan voor vragen?

Reactie Leiding: Ik zal maar met een eenvoudige schriftelijke vraag beginnen. Wat verstaat u onder "erfzonde"?

Antwoord: Dat noemen ze een eenvoudige vraag. Nu is de eerste al kritiek. "Ik zal je de eenvoudige maar eerst geven". Nou, de erfzonde dat is eigenlijk het feit dat je oordeelt over het werk Gods naar je eigen goeddunken, want er staat duidelijk geschreven: de zonde van Adam en Eva was, dat ze aten van de boom van kennis van goed en kwaad. M.a.w. ze vonden het niet goed zoals God het gedaan had, maar ze wilden het zelf toch eigenlijk graag een beetje beter weten. Nu, en betweterige mensen zijn er sedertdien bij de vleet. Dus dat zou ik eigenlijk de erfzonde willen noemen. En dat is nu hetgeen waar je alleen van gezuiverd kunt worden - om even in de termen te blijven - door het geloof, want als je iets gelooft dan accepteer je iets, je weet iets zonder dat je vraagt naar de reden, zonder dat je het redelijk gaat beredeneren. En nu kunnen ze tegenwoordig alles redelijk beredeneren, zelfs het meest onredelijke, maar ze zijn er tot nog toe niet in geslaagd om redelijk te beredeneren het feit dat je God moet voelen als je Vader. Als je dat accepteert dan doe je daarmee dus een deel van die erfzonde teniet. En hoe meer je gaat leven in God en met God, hoe minder erfzonde er is. Vandaar dat het doopsel het symbool is van de erfzonde die wordt weggenomen. Die wordt aangenomen in het geloof, zich in een gemeenschap stelt die niet God beoordeelt in Zijn werken, maar God kent en beleeft in Zijn werken, die is dan bevrijd van de erfzonde. Nu ik hoop dat ik het netjes heb gedaan, hoor. Het was maar een eenvoudig vraagje, hè?

Vraag: Waar is de ziel van Christus?

Antwoord: Nu, ik zou zeggen dat is werkelijk simpel als je zo'n vraag in alle ernst nog gaat stellen. Het is een zeer theologisch probleem, maar is God niet de kern van alles, is de ziel niet de kern van ons wezen? Zou de ziel van Christus dus niet zijn de Kern Gods, ofwel de ziel van Jezus Christus is opgenomen in de levende Goddelijke Kracht die schept en in stand houdt? Dat is nog theologisch uitgedrukt ook. Ik hoop dat het goed is, hoor. Geen protest?

Vraag: Zijn we ons, na onze overgang, ons van onze identiteit bewust?

Antwoord: Nu dat zal wel. Per slot van rekening, ik heb ook nog een hele tijd gedacht dat ik iets had wat ik niet meer heb, dat was zo'n uitsteeksel waar je zo naar om moest kijken, weet je wel? En ik weet verduveld goed wie ik geweest ben en ook wat ik denk dat ik gedaan heb. Of ik het werkelijk gedaan heb, nu ja, dat zou ik nu weer terug moeten zoeken in het kosmisch geheugen, hoor, maar ik weet wel wat voor mij in mijn leven van belang is geweest en ik weet het verduveld goed. Dus heb ik een identiteit, ik ben een persoonlijkheid. Maar wat heb ik dan wel verloren? Ach, die dingen die voor mij van weinig belang waren, zoals mijn naam. Per slot van rekening als het beestje maar een naam heeft. Ze hebben mij eens een keer gezegd: geef nu eindelijk eens een naam want we vinden het zo vervelend om je de bochel te noemen. Toen heb ik gezegd, nu noem me maar Henri, want Henri de la Chardère is niet dood, hij leeft nog. (Hilariteit)

Maar je houdt dus je identiteit hoor. Moet je maar eens kijken: hoe vet toch. Je hebt bij ons ook nog hangwangen en spekbuiken, dat is allemaal herinnering, m.a.w., het gaat zover dat de herinnering aan je vroeger persoonlijk zijn een hele tijd zelfs de gestalte beïnvloedt waarin je verder leeft. Nou, als dat geen identiteit is dan weet ik het niet meer. Dus, ik zal maar "ja" zeggen.

Vraag: Hoe denkt u over de noodtoestand van de Indische Nederlanders in Indonesië? Komt daarin spoedig verbetering?

Antwoord: Ach, wat moet ik daar nu weer van zeggen, dat is zo'n erg kritiek probleem. Zeg ik de waarheid dan zeg ik iets wat ik zo niet zeggen mag. Maar laat ik het zo zeggen: de Indische Nederlanders die hebben gedacht dat politiek boven waarheid onmogelijk was en dat vriendschap en trouw gingen boven elke andere belangengroep, of belangengedachte, daar zijn ze in teleurgesteld. En laten we er dan bij zeggen dat ik dat begrijpelijk maar erg betreurenswaardig en zeker niet erg netjes vind. En of er gauw verbetering in komt? Ach, er zullen nog wel meer doekjes voor het bloeden gegeven worden, maar de Indische Nederlanders in Indonesië zijn uiteindelijk geworden tot de vijanden van degenen die de herinnering aan Nederlandse regering in Indonesië gewoon moeten vervagen om hun eigen bestuur althans enigszins te rechtvaardigen, want als er een vergelijking wordt gemaakt dan is dat pijnlijk en daarom moet het over een andere boeg gegooid worden. Beter verkeerd maar zelf dan het door een ander voor ons op te laten knappen. En ja, daar zullen zij het slachtoffer van moeten blijven. En daar zou ik zo gauw geen verbetering in zien om eerlijk te zijn, hoor. Het

zal wel een klein beetje beter worden, maar het wordt toch nooit meer wat het geweest is. Vroeger kon je ook voor drie centen een borrel met een kop krijgen, moet je nou eens er mee komen. Dus het keert niet meer naar de vroegere tijd terug, maar langzaam maar zeker, ja, degenen die er blijven, die zullen zich langzamerhand meer Indonesiër dan Nederlander gaan voelen, om het zo eens te zeggen. En ja, dan worden ze in hun omgeving opgenomen, langzaam maar zeker. Degenen die dat niet kunnen, die staan voor de moeilijkheid dat Nederland niet in staat is om veel voor hen te doen en dat Indië het vertikt. Nu, daar heb je de hele toestand. Het spijt mij dat ik niets beters kan vertellen, maar zo is het nu eenmaal.

Vraag: In elk mens zijn aanwezig geestelijke gaven al zijn ze latent. Hoe komt het dat die gaven niet ontwikkeld worden?

Antwoord: Ja, er was eens een keer een kennis van me - ja, aan deze kant heb ik hem gemaakt hoor - die zat in de begintijd van de fotografie en die had een paar plaatjes gemaakt. Het waren verduveld mooie plaatjes, maar laat hij die dingen nu vergeten hebben, laat hij ze zo goed hebben opgeborgen dat ze goed gebleven zijn. Nou, hij heeft er in zijn leven niets meer aan gehad en toen ze de rommel op gingen ruimen bij de verdeling van de erfenis, toen hebben ze die dingen gevonden. Een neef van hem heeft ze ontwikkeld en sedertdien heeft hij ze al aan een paar tijdschriften verkocht, omdat ze zo buitengewoon interessant zijn. Hij had het gewoon vergeten, want hij had er geen belangstelling voor, hij had wel andere dingen te doen. En ja, misschien heeft hij er wel eens aan gedacht dat hij die dingen nog had, maar och, om daar nu naar te gaan zoeken daar had hij geen zin in, dat nam teveel tijd.

Als u geestelijke gaven heeft - die heeft u - dan zeg je ook vaak: ja, natuurlijk, ik ga mijn geestelijke gaven ontwikkelen, maar nu moet ik eerst nog eventjes proberen dat ik een loonsverhoging doorzet en dan moet ik nog even naar de kruidenier en naar de bakker en naar de kapper en dan is het tegen die tijd net weer uitverkoop en dan moet je toch ook zien dat je wat krijgt, nietwaar, voor twee centen goedkoper dan anders en een beetje slechter.

En zo schiet het er steeds weer bij in. En daar komt ook nog bij dat degenen die ze werkelijk ontwikkelen, ze denken er meestal niet aan dat wat wij als normaal zijn gaan zien, dat dat voor een ander niet normaal is. Maar als er werkelijk iets fenomenaals gebeurt, zo iets heel ongewoons, dan zeggen ze: ja, ik geloof nu toch waarachtig dat ik in mijn droom ook een beetje waarheid vind, of dat ik ook een beetje helderziend ben. En dan zeggen ze nog: misschien heb ik het mis. Dat is de ware nederigheid van een goeie student, ofschoon naar men zegt de studenten alleen nederig zijn waar het gaat om de kennis en voor de rest verduveld brutaal. Nu ik hoop dat ik het duidelijk genoeg gezegd heb. Als het niet duidelijk is dan zeg je het maar.

Vraag: Kunt u ons iets vertellen over de engelen? Heeft God ze in die staat geschapen als Zijn helpers of zijn ze door evolutie zover gekomen? En de demonen, de gevallen engelen, kunnen die nooit meer terugkomen tot de hemelse heirscharen?

Antwoord: Ja, kijk eens, dat zou eigenlijk dezelfde vraag zijn om te zeggen: zou een overtuigd communist ook eens een keer een goed kapitalistisch miljonair kunnen worden? Een demon kan natuurlijk ook weer lid worden van de hemelse heirscharen, maar dan moet hij eerst die hele weg teruggaan die hij nu gegaan is in het demonische en daar voelt hij over het algemeen ook niets voor, dan zegt hij ook barst maar. Dus veel kans is er niet op. Wat de engelen betreft, och, voor de aarde er was, waren er wezens die al een ontwikkeling hadden doorgemaakt, en omdat die toen geestelijk al zo hoog stonden toen die aarde een beetje begon, nu ja, laag te staan - voor die tijd stond zij helemaal niet, toen dampte ze alleen maar van alle vuur en water - nu toen zeiden ze hier: kijk, dat zijn hoge geesten, dat zijn engelen. Ja, je moet er toch een naam aan geven, goeie geesten, maar dan zo hoog en zo goed dat ze, van ons standpunt uit al direct bij God staan. Waar ze vanuit hun eigen standpunt staan dat weten we niet. En als je nu goed naleest, misschien dat er bij al de engelen ook nog wel een klein verschil in rang en stand schijnt te zijn: de hiërarchieën, de heerschappijen, de serafijnen, noem ze maar allemaal, de hele club.

Maar God kon niet zeggen: hier is nu een engel en die is nu helemaal goed. Trouwens om wat anders te zeggen: hoe zou het verklaarbaar zijn, het staat er toch duidelijk hoor in de Bijbel, dat de engelen eigenlijk jaloers waren op de mensen, want daardoor zijn er toch duivels gekomen, de demonen. Hoe zouden zij jaloers kunnen zijn wanneer ze zich geen voorstelling konden maken van wat het mens-zijn zou betekenen? Dus zij moeten dat mens-zijn gekend hebben. Nu, spits? Mijnheer, de punt van een naald, maar toch niet zo stom, hoor. Ik geloof werkelijk dat, naar hetgeen wat ik ervan gezien heb, en dat is een aardig eindje, dat engelen

moeten worden gezien als diegenen die ons op de weg van bewustwording zijn voorgegaan in een over het algemeen voor-aards bestaan, of ook wel in een heel vroeg-aards bestaan. Dat zijn dan die kleine engeltjes, u weet wel die de mensen zo graag aan het plafond maken met die bolle wangetjes en trompetten. Nu, en een demon, ach, dat is iemand die gezegd heeft: ja, in die vorming komen we toch nergens terecht. We moeten de hele zaak afbreken. We kunnen zeggen een demon dat is eigenlijk een engel die anarchist is geworden. Een engel die anarchist is geworden die wil alles vernietigen, ook zichzelf, want die zegt: als er niets meer is blijft God alleen over en waar niets ten gronde kan gaan heb ik de vorm vernietigd dan ben ik tot God teruggekeerd.

En daarom is het niet erg waarschijnlijk dat, als hij zo'n eind met heel veel moeite en pijn op dat pad is gevorderd, hij zegt: nu ga ik mij eens omdraaien en nu ga ik nog eens terug naar de hemelse heirschare. Ja, bovendien, Petrus zou hem aan zien komen. Stel je dat nu eens voor, daar komt er eentje gewapend met vork, staart en mestvork en die zegt: Petrus, hier heb je mijn staart en hier heb je mijn vork, geef me eens gauw een harp en een paar vleugeltjes, want ik wil weer bij de hemelse heirscharen. Dan zouden ze toch ook zeggen: ben je wel helemaal gezond? Ja, dat gaat zo maar niet, want je denkt dat het alleen in die uiterlijke dingen ligt, maar het zit bij jou ook van binnen. En als jij dat van binnen in orde maakt, nu geloof dan maar, dan komen die vleugeltjes vanzelf wel, hoor, en een harp heb je niet nodig.

Nou, ik hoop dat ik er ook al weer antwoord op gegeven heb, ik heb het op mijn manier gedaan, hoor, maar eerlijk, ik geloof precies zoals ik het gezegd heb: engelen zijn wezens die eens ook een soortgelijke trap van ontwikkeling hebben doorgemaakt als wij op het ogenblik, maar die zo'n enorm eind verder zijn dat ze van ons standpunt uit vlak bij God staan. En duivels dat zijn degenen onder die engelen die hebben gezegd: wij hebben zoveel fouten gemaakt, de enige mogelijkheid om alle fouten uit te roeien is om alles uit te roeien.

Hebben we eigenlijk op aarde nog kort geleden ook nog niet zoiets gehoord van supermensen? Het komt meer voor, hoor, daar behoef je niet eens een duivel voor te zijn, dat kan een stomme mens ook nog wel. Nu, laten we verder gaan anders komen we er niet.

Vraag: Kunt u vanuit uw wereld ook in contact komen met wezens van andere hemellichamen? Zijn die andere hemellichamen net zo uit de chaos ontstaan als de aarde?

Antwoord: Ja, er zitten wel eens verschillen in, hoor. Het kan bv. zijn, nietwaar, dat er een zon tegen een andere zon aanbotst, dan komt er een nova van, dat is zo'n nieuwe ster, niet uit Hollywood. Enfin, en dan spatten de vonken eraf en als die vonken afgekoeld zijn dan zijn er weer een stelletje planeten. Het kan ook zijn dat ze elkaar alleen voorbij gaan, dat ze zo'n klein beetje worstelen, weet je wel, en dan bom dan vliegt er van de één wat af, van de ander wat af, dan heb je ook zo'n stel planeten. Dus het kan op verschillende manieren, maar het is een feit dat ze altijd beginnen met het laagste bewustzijn en dat ze eindigen met het hoogste. De vorm die kan heel sterk verschillen. Nu, en dat zou ik natuurlijk niet kunnen zeggen als we er geen contact mee konden hebben, dan zou ik het niet weten. Dus dat is mogelijk. Maar het is verduveld lastig om iemand die een bedorven eitje als de grootste lekkernij beschouwt, te laten begrijpen als hij over de heerlijkheid der heerlijkheden spreekt. Ze leven in een andere wereld en de emoties, nu ja, die kun je nog wel begrijpen, maar wat eraan vast zit, mooi en lelijk enz. enz., vormstellingen, levensbeelden, manieren van leven, nu die kun je zo als gewezen mens eigenlijk erg moeilijk voorstellen. Zo zit dat dan ongeveer. Zullen we maar doorgaan?

Vraag: Het einddoel van alles is God. Wat gebeurt er wanneer alle krachten verenigd zullen zijn met God, of is dit iets ondenkbaars en zal er altijd licht en duisternis blijven?

Antwoord: Dat is nu even een lastig vraagje. Kijk eens, ik kan me voorstellen dat alles terugkeert tot God, dan is er geen licht en geen duisternis, dan is er alleen nog maar de mogelijkheid dat de dingen weer tot aanzijn komen, als God het wil, maar ze zijn er niet meer, dus dan ben ik er nog wel, maar ik moet tot mijn grote ergernis mijn grote waffel houden want ik heb geen kans meer om me te uiten. En zo gaat het u ook. En daarom is het voor mij iets ondenkbaars, ik kan me dat niet voorstellen maar ik weet dat het mogelijk is. En ik geloof wat dat betreft dat degenen gelijk hebben die spreken over de schepping als de dagen en de nachten van Brahman. Ik kan het mij niet voorstellen, hoor, dat zeg ik er meteen bij, maar ik geloof dat ze gelijk hebben. Als ze allemaal tot God gaan dan zou het toch zeker niet goddelijk zijn als we altijd maar door moesten ploeteren zonder ooit het doel te bereiken.

En dan kan het lang duren of kort duren, maar dan zullen we er toch één keer allemaal moeten zijn. Nu ja, als we er allemaal zijn bij God, in God, dan is er niets meer, dan is er alleen ons bewustzijn nog over en dat is in God verenigd tot één geheel, geen tegenstellingen meer, geen politieke partijen, absolute harmonie. Absolute harmonie en evenwicht is dus geen verschijnsel meer, waar geen verschijnsel is, is geen kenmogelijkheid, kun je niets meer zien. En als er geen licht en donker is dan kun je niets meer. In donker kun je nog zeggen: zo meteen wordt het licht. In het licht kun je zeggen: nou, ik moet opschieten want het zou wel eens donker kunnen worden. Maar als er geen licht en geen donker meer is, zie je niets meer, weet je niets meer, ben je alleen nog maar, dan kun je niets meer waarnemen. En zo zou dat dan wel moeten zijn.

Vraag: Er staat geschreven in Lucas 23 : 44 dat, toen Christus was gekruisigd, het duister werd op aarde (zonsverduistering). Waarom? Wijst dit op invloed van daden van de mensen op de toestand van de aarde? Kunt u ons iets vertellen van deze invloeden en hun gevolgen?

Antwoord: Nu, ik zou het eigenlijk om willen draaien. Het is over het algemeen zo, dat bepaalde invloeden van de sterren resulteren in bepaalde handelingen op aarde. En nu is een zonsverduistering over het algemeen iets wat paniek brengt, onrust, 't brengt allerlei problemen, tegenstellingen. Problemen en tegenstellingen die zie je pas als de zon verduistert, bij wijze van spreken, maar die worden voordien opgebouwd. Zon en maan komen steeds dichterbij elkaar en die invloed die gaat dan beginnen en zo was het redelijk te verwachten dat als Jezus dood moest gaan, dat dit zou gebeuren op een ogenblik dat alle invloeden daartoe meewerkten. En lees het verhaal maar eens na en zeg dan eens dat het niet zo is. Zelfs het verhaal van Judas is eigenlijk iets onvoorstelbaars, dat kan alleen onder zeer bijzondere omstandigheden gebeuren. Nou, en dan zouden we dus kunnen zeggen dat het beeld hier op de wereld en het ogenblik van de handelingen - niet de handelingen zelf maar het ogenblik waarop - mede bepaald wordt door de zonsverduistering.

En nu weet u dat een zonsverduistering in vele gevallen ook meteen invloed heeft op het gebeuren in de aarde zelf. Daarom kon de aarde beven. Het is daar toch zo'n gezellig gebied in die buurt, hoor, ik bedoel, je weet nooit of je moeder je wiegt of dat de aarde het werk tijdelijk heeft overgenomen. En nu is het tegenwoordig niet zo erg meer, en zie je het meer de kant van Griekenland uit, hè? Maar het ligt in de buurt hoor, het ligt niet zover van elkaar. Dus die vulkanische verschijnselen - dat is ook weer betrekkelijk logisch - hangen ook meestal met zulk soort dingen samen. En nu kunnen we alleen zeggen dat de mensen invloed daarop hebben door het versterken of het verzwakken daarvan, want het is een tendens die de aarde aangaat maar ook u, zoals we het deftig zeggen, uw mentaliteit. Daar bedoelen ze mee datgene wat je doet met of zonder hersens. Ja, en nu kunt u natuurlijk zeggen: nee, ik wil eerlijk, ik wil redelijk blijven, ik wil verstandig blijven en dan haal je geen stommiteiten uit.

En je kunt ook zeggen: ja, maar mijn eigen belangetje dit en zo, en laat je je opzweepen en wat gebeurt er? Voor je het weet heb je je eigen Verlosser aan het kruis geslagen. Weet u?

En natuurlijk, als de mensen die invloed versterken dan zou het wel eens kunnen zijn dat die aarde die zich anders alleen nog maar schudt als een hond die last van vlooiën heeft, ineens begint te beven en te sidderen van ontzetting, dat kan. Want de mens heeft ook een eigen uitstraling, de aarde ook. En wanneer die twee met elkaar in botsing komen, nou, dan kun je rare gevallen meemaken. Moet je maar eens opletten: op het ogenblik zijn de mensen doodsbang voor allerlei dingen, zijn ze zo bang, ook omdat de omstandigheden astrologisch zou ik haast willen zeggen, niet erg gunstig zijn, dat er een hele hoop dingen die anders met een sisser af zouden lopen, juist door die angst tot een uitbarsting komen.

Nou, zo zullen we het maar laten.

Vraag: Nadat u, na uw overgang tot bewustzijn is gekomen, leeft u in een wereld van stralingen, kleuren en klanken en verstaat elkaar met behulp hiervan. Moet ik het dus zo begrijpen, dat u naar verkiezing zich uit het vormloze kunt openbaren in een of andere materie, waardoor u kunt zien en horen? En om uw studie voort te zetten, bv. laboratoriumonderzoek, hoe gaat dat? Wilt u zo goed zijn me dit uit te leggen?

Antwoord: Nou, laboratoriumonderzoek is het onderzoek van de mogelijkheden. En in een laboratorium op aarde daar scheppen ze de omstandigheden die nodig zijn voor de proef. Bij ons zoeken we datgene wat voor de proef noodzakelijk is, want per slot van rekening wij zijn niet aan die dure installaties gebonden, hè? Je neemt het zo maar, je begrijpt het.

Vormeloos, nou ik zou mezelf niet vormloos willen zien en waarschijnlijk dat ik daarom ook vorm heb. De meesten van ons hebben een vorm, maar die vorm wordt door hun eigen denken bepaald. Je kunt van anderen door hun uitstraling, hun gedachten waarnemen, door hun levensuitstraling. Op die manier kun je verschillende dingen kennen, kun je komen tot werkzaamheden, en als je het nu heel erg precies wilt zeggen zou je misschien kunnen zeggen: ik heb op aarde nog steeds verzuimd de middelbare schoolmaat te halen, ik ga iemand opzoeken die denkt dat middelbaarschoolonderwijs een noodzakelijkheid is voor iedereen en die leert me dat wel. En dan kun je die middelbare school ook halen, alleen krijg je geen diploma. Maar dat heb je bij ons niet nodig om een baantje te krijgen, dus wat dat betreft gaat het nogal. Ik zou zeggen laten we de laatste twee vragen maken want anders dan wordt het te laat.

Vraag: Enige tijd geleden werd ons gezegd dat u deel uitmaakt van verschillende andere orden, ook godsdienstige. Moet ik hieruit opmaken dat deze laatste orde ook contact heeft met rooms-katholieke priesters? Welk resultaat verwacht u hiervan? Het komt mij onmogelijk voor, dat de paus van Rome, waar hem en zijn voorgangers sedert de middeleeuwen zo'n geweldige prestige zijn toegekend, dit zal laten varen door een algehele ommekeer in de leerstellingen van het rooms-katholicisme.

Antwoord: Ik geloof dat die vragensteller een klein beetje veeleisend is. Als die omstelling en die omkeer van leerstellingen nu maar plaatsvindt binnen in die mensen, dan zullen ze met hun leer het goed doen wat ze er mee kunnen en dan zullen ze een klein beetje minder op de teentjes van anderen trappen, dan hebben we al een hoop bereikt. Want, per slot van rekening, is het geen idioterie dat er 50 - 60 verschillende groepen zijn die zeggen: wij weten alleen hoe Christus het bedoeld heeft, jullie weten er geen pest van en dat ze zich daar zo druk over maken dat ze heel vaak vergeten wat Christus eigenlijk van ze verlangd heeft.

Kijk eens, als wij het nu maar zover kunnen krijgen dat die groeperingen waarmee we contact hebben, meer en meer de theorie vergezeld laten gaan van de daad, dan zijn wij allang tevreden. Want uiteindelijk, leerstellingen, ach, de katholieken zijn zo gek nog niet, al zou je het wel eens denken. Hetzelfde zouden we van de protestanten kunnen zeggen en een hoop anderen. Maar het is een feit dat door één van onze broeders, die dan niet direct tot de Orde maar tot de groepering waar de Orde toe behoort, hoort. Hoort u het goed, ja? Moet je horen. Dan komt hij en dan tracht hij iets uit te beelden. En nu zijn al die luitjes bv. die hij bereiken kan in een verschijning door de omstandigheden, die zijn heel erg met zichzelf voldaan en hij gold nogal voor een brave jongen daar en wat doet hij nou? Dan brandt hij met zijn hand zo een gat in de Bijbel of in de muur of hij verschijnt, steunend in zware ketenen. Dan zeggen ze: kijk, hij is uit de hel teruggekomen om ons te waarschuwen. Dat is in feite heus niet altijd waar hoor, maar ze hebben de les geleerd, hè. Jullie moeten niet zo verwaand zijn.

En dan mag dat een wonder heten, goed. Per slot van rekening er zijn zoveel wonderen op de wereld dat één zo'n ding dat als wonder bevochten wordt door anderen min of meer dat maakt ook niets meer uit, begrijpt je? En als die mensen nu maar goed leven, dan mogen ze hun geloof beleven zoals ze precies willen. Want wat dat betreft, we zijn dan wel volgens uw opvattingen dood, maar wij geloven juist dat in de kwestie van geloof "leven en laten leven" van meer belang is dan ergens anders. Laat een ander leven in het geloof dat hem kracht geeft, maar verlang van die andere ook dat hij jou laat leven in het geloof, dat jou kracht geeft. Wanneer je daaraan ontgroeit zoek je vanzelf wel wat anders. Nu dat was dan mijn laatste vraag en nu nog een.

Vraag: Ik zou een vraag willen stellen in verband met die Indische Nederlanders. Zou het dan niets zijn, we hebben net een paar van die hele mooie kruisers gekregen, als we de bemanning van die kruisers eens naar Soekarno stuurden en Soekarno eens aanboden om die wapens die ze van ons van de Blitar en Talise (namen schepen; Red.) afgehaald hebben, opnieuw te mogen invetten.

Antwoord: Och, dan zou daar misschien nog wel een mogelijkheid zijn als er geen andere invloeden waren, maar dan zou onmiddellijk China roepen: kijk, dat zijn de kapitalisten, de Amerikanen zouden roepen: Nederland met z'n kolonialisme begaat een onrecht aan de vrijheid van de volkeren, Engeland die zou zeggen: verdorie, wij zijn zoveel invloed kwijt, waarom moeten die kerels nu weer wat terugkrijgen? En dan zou je blijven zitten met je boter, melk, kaas en eieren, je radiolampjes, je lichtlampjes, je fietsen en je brommotoren en alles wat erbij hoort. En dan zou je Indië misschien een eindje geholpen hebben en Indische Nederlanders denk je, hè? Maar de Staat zou failliet zijn. Je gaat tegenwoordig niet meer

failliet aan tekorten maar aan gebrek aan krediet bij je medemensen. En dat zou dan betekenen dat binnen zeer korte tijd uiteindelijk alle Nederlanders in dezelfde condities zouden verkeren waarin nu de Indische Nederlanders verkeren, begrijpt u? En nu is er nog geen enkele staatsman zo handig geweest dat hij daar een weg omheen heeft gevonden.

Reactie: Dus u wilt zeggen dat wij geen staatslieden hebben die dat zouden kunnen uitbuiten.

Antwoord: Dat heb ik in ieder geval niet gezegd. (gelach) Maar ik wil wel wat anders zeggen: ik geloof niet dat er één staatsman is, waar ook ter wereld op het ogenblik, die kans zou zien om alle vergissingen die Nederland in de laatste 15 jaar gemaakt heeft goed te maken binnen één mensenleven.

Reactie: Dat ben ik voor de volle 100% met u eens, want dat zijn er heel veel geweest.

Antwoord: Nu ja, als we daarover gaan, ze hebben er zelf al verschillende boekwerken van honderden en duizenden bladzijden over geschreven, dus ik bedoel dat kunt u te bevoegder plaatse nagaan. Maar, als je het allemaal bekijkt, dan moet je je ook eens afvragen: wat zou ik in die omstandigheden gedaan hebben? Had ik het er beter afgebracht? En als je dan eerlijk bent dan zeg je: het is ook maar de vraag, want ik haal in mijn eigen leven ook wel eens een stommiteit uit. En per slot van rekening, een stommiteit op andermans kosten, die voel je niet zo zwaar, dus die herhaal je nog eens een keer. (Vrolijkheid).

Nu ga ik "het schone woord" aan het woord laten, vrienden. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Daar onze kleine vriend iets meer dan de hem ter beschikking staande spreektijd gebruikt heeft, zal ik vanavond "het schone woord" wat korter maken en ik zou graag dan van u hebben drie woorden om dit "schone woord" op te baseren.

Reactie: Engelen - Kracht - Berusting.

Spreker: Wie de berusting heeft gevonden kent de kracht die engelen maakt tot geesten des lichts. Voor u acceptabel?

Reactie: Ja.

Wie strijdt in zichzelf
En niet kan vinden de vrede met 't leven,
Die heeft geleden, en niet heeft geleerd
Om te vergeven,
Die vindt niet de kracht die nodig is
Om het gemis
Dat hij denkt te voelen, te ondervangen.
Zijn verlangen
En streven dwingt hem telkenmale weer
Zichzelve te geven, dat wat hij niet verlangt.
Maar wie berustend, stil aanvaardt
Wat is gebeurd, naar eigen aard,
Verwerkend al wat is,
Die niet verscheurt de wereld in twee delen,
Die kan de vrede vinden,
Kan zeggen: ziet, tot nu toe heb ik 't al volbracht.
Daartoe gaf de Schepper mij de kracht,
En kracht zal Hij mij geven
Tot aan het einde, 't verre eind
Van deze weg van leven.
En dan ontwaakt die stille kracht
In grote glorie, wonderpracht
In 't eigen-wezen.

Het vrezen
Het bangende angst is voorbij.
Van haat, van gedachten vol wraak
Is men vrij.
Men vraagt niet meer: waarom, o mijn God?
Men beklaagt niet meer het treurige lot
Van anderen of van zichzelf,
Men zegt: God heeft gegeven,
Heeft welgedaan.
'k Wil streven
Om verder Zijn wegen te gaan.
En zij die gaan op 's Heren wegen
Altijd door 't leven
Noemt men engelen.
Engelen gaan in mensengedaante
Soms ongemerkt tussen mensen voorbij,
Geesten zonder angst en verlangen,
Geesten in Gods Kracht vrij,
Geesten van vrede met helpende handen,
Met blikken die stralen,
Met een woord dat u raakt.
Zij zijn de engelen, ook in de sferen
Een engel die nimmer en nimmer iets vraagt,
Zegt: dit is verkeerd en zonder mogelijkheid
Tot wederkeer of tot herstel.
Een engel die spreekt niet meer over duivels,
Over verdoemenis, over hel.
Een engel die leert om Gods kracht te geven
Aan ieder en alles die 't nodig heeft,
Want dit is de wet van het leven.
En wie er in 't eigen leven berust
Die wordt door Gods Licht
Eindelijk wakker gekust,
Begrijpt zijn doel, zijn weg, zijn bestaan
En kan dan de weg der engelen gaan.
Zo zullen wij allen aan 't eind van ons leven
Als engelen, volvoerend Gods krachten, weer streven
Naar de volmaaktheid,
Bewust in 't Al uitgedrukt.
En gelijktijdig aanschouwen wij verrukt
De kracht die ons door God wordt gegeven,
Dat is de gloriekroon van alle leven.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.